

ISSN 1849-9775

Planika

GLASILO SLOVENSKEGA KULTURNEGA DRUŠTVA TRIGLAV SPLIT
SPLIT, 2016, LETO XXIV. ŠT. 197

Planika

GLASILO SLOVENSKEGA KULTURNEGA DRUŠTVA TRIGLAV SPLIT

GLASILO FINANCIRA URAD ZA
NARODNE MANJŠINE VLADE
REPUBLIKE HRVAŠKE

zanj Mag. Cveto Šušmelj

NASLOVNICA

Split v prazničnem oblačilu
Foto: Edi Dumandžić

UREDNIKA

Vera HRGA

UREDNIŠKI ODBOR

Cveto ŠUŠMELJ
Nadežda ETEROVIĆ
Ivan KOSMOS

LEKTORICE IN PREVAJALKE

Vera HRGA
Dada ŠANTIĆ
Ana MATUSINOVIĆ

PRIPRAVA IN TISK

DES Split

NATISKANO

380 izvodov

RAZPORED AKTIVNOSTI

Ponedeljek: od 19.00 - 21.00 PEVSKI ZBOR
Torek: od 18.00 - 21.30 DOPOLNILNI POUK
Sreda: od 17.30 - 19.30 KLEKLJANJE ČIPKE
Četrtek: od 19.00 - 21.00 PEVSKI ZBOR
Petek: od 18.00 - 20.00 DRAMSKO LIT. URICE
Sobota: od 10.00 - 12.15 DOPOLNILNI
POUK IN OTROŠKE DELAVNICE

Uradne ure tajnice:

ponedeljek, sreda in petek zjutraj od 9.00-12.00 ure
Društveni prostori so odprti vsak dan, razen sobote,
nedelje in praznikov od 9.00-12.00

SLOVENSKO KULTURNO DRUŠTVO TRIGLAV SPLIT

Šibenska 3, 21000 SPLIT, HRVAŠKA
Tel: 021 343 137, Fax: 021 321 434
Uradni mobitel: 091 150 44 98

E-mail: slovensko.drustvo.triglav@st.t-com.hr

www.triglav-split.hr

Iz življenja društva

- Ob Prešernovem dnevu Boginja z zamudo
- V Splitu je zadonela slovenska pesem
- Likovna kolonija „Slovenci v Tuzli 2016“
- Večer smeha z Vidom Valičem
- Vseslovensko srečanje v Opatiji
- Bogat program 20. mednarodnega festivala čipke v Lepoglavi
- Poslovala se je Draga Urbas Keravica
- Delavnica v čipkarski šoli Idrija
- Priprave na 48. Tabor pevskih zborov Šentvid pri Stični
- Od prvih korakov do uspešnega zbora
- Adventni koncert na Stradunu
- Praznični december
- Slovensko kosilo v Splitu
- Novi kriteriji financiranja programov kulturne avtonomije narodnih manjšin na Hrvaškem

Kekci

- Zvezdno nebo- v pričakovanju Miklavža

Utrinki, recepti, šale

- Svet glasbe žaluje za legendarnim Leonardom Cohenom
- Lado navdušil prepolno Spaladium Arenu
- Čestitka ob visokem jubileju
- Trump poklical slovenski politični vrh
- Kadar greš pokoj, zagledaš Vezuv
- RMAN - zelišče, ki zdravi vse
- Poezija

KOLAŽ

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE NA HRVAŠKEM

Alagovičeva 30, 10000 Zagreb, Hrvatska
Tel: (+) 3851 6311 000, Fax: (+) 3851 61 77 236
Elektronska pošta: vzg@gov.si
Spletni naslov: <http://zagreb.veleposlanistvo.si>
Uradne ure so od ponedeljka do petka od 8.00 do 16.30.

Konzulami oddelek Veleposlaništva:
Tel: (+) 3851 631 1014, Fax: (+) 3851 468 0387
Uradne ure so ob ponedeljkih, sredo in petkih od 9.00 do 12.00.

GENERALNI KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE v Splitu

Istarska 9, 21000 Split, Hrvatska
Tel/Fax: (+) 385 21 389 224
Elektronska pošta: generalni.konzulat.rep.slovenije@st.t-com.hr
G. Branko Roglič, častni generalni konzul

Uradne ure konzulata so od ponedeljka do petka od 9.00 do 13.00.

Načrtovane aktivnosti

Februar

08.02.2017 ob 18,00 uri Slovenski kulturni praznik
BOGINJA Z ZAMUDO

Večer poezije in glasbe z Majo Gal Štromar in Mitjo
Šimičem

Mestno lutkovno gledališče, Tončićeve 1, SPLIT

10.02.2017 ob 18.00 uri

Koncert MePZ „Triglav“ Split v Zadru, Mestna knjižnica
Zadar

22.02.2017. ob 18.00 uri

Občni zbor SKD „Triglav“ Split, Šibenska 3

Marec

05.03.2017. ob 11,00 uri

MAMA JE ENA SAMA

Otroška prireditev ob Dnevu žena

Prostori SKD Triglav, Šibenska 3, Split

April

Sodelovanje MePZ Triglav na Reviji „Primorska poje
2017“

*Veliko sreče in toplih sanj,
naj Vam prinese božični dan.*

*Novo leto naj zaživi
v obilju zdravja, uspehov,
brez skrbi.*

*Vse kar želite naj se Vam izpolni,
in vse kar iščete, naj se odkrije,
ter to kar v srcu čutite,
naj se v osebno srečo zlije.*

Vesel božič in srečno novo leto

Vam želimo!

**Predsednik SKD TRIGLAV Split mag. Cveto Šušmelj
Predsednica IO Nadežda Eterović in člani
Uredništvo Planike**

BOGINJA Z ZAMUDO

Slovenski kulturni praznik 2017 bomo Slovenci v Splitu praznovali s poezijo in glasbo. Predstavili bomo literarna dela pisateljice, pesnice in igralka Maje Gal Štromar, v programu pa bomo slišali interpretacijo iz dvojezične - slovensko italijanske pesniške zbirke *Boginja z zamudo* /ZTT, 2011/, ob kateri je izšla tudi zvočna knjiga, ob spremljavi kitarista Mitje Simiča, ki bo zapel nekaj pesmi velikega slovenskega pesnika in kantavtorja Tomaža Pengova. Maja Gal Štromar se bo predstavila tudi s svojim najbolj odmevnim romanom *Misli name, ko ti je lepo*, ki je izšel pred kratkim v hrvaški inačici pri založbi MEANDARMEDIA v Zagrebu z naslovom *Misli na mene, kad ti je lijepo*.

Maja Gal Štromar

je vsestranska umetnica: igralka, pesnica in pisateljica, prevajalka, gledališki pedagog. Sicer diplomirana romanistka, je diplomantka Mednarodne šole za gledališče Jacquesa Lecoqa v Parizu.

V gledališču je tako doma kot v tujini odigrala več kot 41 vlog, posnela več kot 30 filmov. Izdala je 12 avtorskih knjig, od tega štiri pesniške zbirke '*Goga 66000*', '*Na predpomlad mi reci ti*', '*Že češnječas*', '*Boginja z zamudo-Dea in ritardo*' (pesniška zbirka s CD), pet romanov '*Amigdalino srce*', '*Lju.beznica ali Svetloba po dekretu*', '*Misli name, ko ti je lepo*', '*Potaknjenci*', '*7kg do sreče*'. Monodrama '*Alma Ajka*', ki je slovensko-arabska izdaja Aleksandrijske Knjižnice ter gledališki vademecum s pravljico '*Črkolandija*' in pravljico '*Dobrodelna pravljica Anina Zvezdica*'. Na izid čaka roman '*Ženska drugje*'. Piše gledališka besedila za otroške predstave, radijske

igre za odrasle in mladinske igrane igre v več delih. Leta 1991 je prejela **Severjevo nagrado** za igralske dosežke. Več informacij na www.majagalstromar.si

Simič Mitja

krajinski arhitekt, konservator, publicist, konservator za naravno in kulturno dediščino na Zavodu za varstvo naravne in kulturne dediščine Območna enota Novo mesto, kjer je pridobil naziv konservatorskega svetovalca in leta 2015 postal vodja enote. Kot avtor, soavtor in urednik je pripravil več publikacij (npr. Zgodovinski vrtovi Dolenjske, 2000; Novomeški ustvarjalci: zgodovina za prihodnost, 2008; Po zgodovinskih parkih in vrtovih Slovenije, 2009; Društvo Novo mesto – 20 let, 2014). V strokovnih revijah, zbornikih in lokalnih medijih objavlja prispevke o slovenski vrtni arhitekturi in parkovni ureditvi ter o urejanju prostora, družbenem življenju v Novem mestu in regiji. V prostem času se intenzivno ukvarja z glasbo kot kitarist in pevec pri različnih glasbenih skupinah.

V. H.

V SPLITU JE ZADONELA SLOVENSKA PESEM

Na ljubeznivo povabilo Slovenskega kulturnega društva „Triglav“ Split je ženski pevski zbor „Slovenčice“ od 16. do 18. septembra 2016 gostoval v Splitu. Prijateljstvo med nami in našima zboroma poteka od gostovanja MePZ „Triglav“ na regionalnem srečanju slovenskih pevskih zborov, ki ga je organizirala Slovenska skupnost Tuzla. Takrat so splitski potomci Slovencev prvič prepevali slovenske pesmi v Tuzli in stka-

le so se niti prijateljstva. Dogovorili smo se, da v letu 2016 zadoni naša lepa slovenska pesem tudi v Splitu. Slovenska pesem je najlepši del slovenske kulture, ona je jezik ljubezni, čustev, zrcalo slovenske duše v težkih in srečnih trenutkih.

In tako je ženski pevski zbor „Slovenčice“ v petek, 16. septembra zapustil Tuzlo in se napotil proti Splitu, kje so nas pristrčno dočakali naši domačini, člani SKD „Triglav“. Namestili so nas v Prodstrani pri Splitu, nam organizirali vodeni razgled Splita in se zares potrudili, da Split doživimo v najlepšem ozračju. „Slovenčice“ smo bile navdušene in hvaležne našim gostiteljem, da so organizirali tako strokovno in prijetno spoznavanje njihovega mesta.

Celovečerni koncert Ženskega pevskega zbora „Slovenčice“ in Mešanega pevskega zbora „Triglav“ je potekal v soboto, 17. septembra 2016, z začetkom ob 19:00 uri v lepi dvorani Mestnega lutkovnega gledališča. Domačini so koncertu dali naslov „Pozdrav jeseni“, naredili so lepe plakate, vabila in programe. MePZ „Triglav“ je prvi zapel 10 pesmi, malo slovenskih, malo dalmatinskih, potem pa smo jih na odru zamenjale „Slovenčice“ in zapele 9 pesmi, večino slovenskih, obiskovalcem pa smo predstavile tudi tri bosanske sevdalinke. Publika, ki je napolnila dvorano, je vsako našo izvedbo nagradila z velikim aplavzom. Ko je izzvenela še naša zadnja pesem,

so se „Slovenčicam“ na odru pridružile pevke in pevci MePZ „Triglav“ in vsi skupaj smo ob spremljavi harmonike zapeli pesem „Mi se imamo radi“. Saj smo se vsi, tako prijateljsko združeni, prepevajoč lepe pesmi, res počutili mladi, še posebej, ker smo doživeli tako buren in prijeten odziv publike.

Po koncertu smo nadaljevali naše druženje, prepevanje ter spoznavanje še novih prijateljev iz Splita v prostorih Slovenskega kulturnega

društva „Triglav“. Domačini so za nas pripravili večerjo in se potrudili da nam zares nič ne manjka. Počutile smo se iskreno dobrodošle. Darovali so nam tudi 160 knjig za našo biblioteko, za kar smo jim zelo hvaležni. Na koncu smo se dogovorili, da se s pesmijo drugo leto spet srečamo v Tuzli.

V nedeljo, 18. septembra smo se poslovile od Splita in v Tuzlo prispele bogatejše za prijetno doživetje z našimi prijatelji iz Splita.

Lepo je bilo v Splitu!

Tekst in foto: **Dragica Tešić**

SLOVENC V TUZLI - 2016 LIKOVNA KOLONIJA

Tudi letos me je slovensko društvo *Slovenska skupnost Tuzla* povabilo na slikarsko kolonijo v njihovi organizaciji. 3. kolonija pod imenom SLOVENC V TUZLI 2016 je potekala od 22.-28. avgusta v Tuzli.

Na koloniji je sodelovalo 10 slikarjev in to: Metoda Turk iz Šmarjeških Toplic, Ismet Hodžić iz Maribora,

Marija Ivoš iz Zadra, Ivan Kosmos iz Splita, Dragan Gačnik iz Zenice, Zvonko Ostojić iz Kaknja in 4 domačini: Borka Jokić - mentorica letošnje kolonije, Nada Dobnik, Melada Huseinagić in Vlatko Zimmer.

Večino sodelujočih slikarjev že poznam iz prejšnjih kolonij, tako da je bilo druženje zelo sproščeno. Namestitev z zajtrkom je bila v hotelu TUZLA, kosilo

in večerja v imenitni restavraciji ZLATNIK, slikali in ustvarjali pa smo zopet v KUČI PLAMENA MIRA.

Prvo srečanje je bilo v prostorih njihovega društva, ki je prav blizu hotela Tuzla. Vse prisotne je pozdravila predsednica društva **Dragica Tešić**. Seznanila nas je z njegovim delovanjem ter z organizacijo in tematiko letošnje kolonije. Ob kozarčku dobrodošlice smo s predsednico in še z nekaj člani društva prijetno poklepetali. Podeljena so nam bila platna in barve, potem pa smo se vsi skupaj napotili do ateljeja. Zvečer smo skupaj večerjali v restavraciji Zlatnik, kjer so porcije tako bogate, da je krožnik skoraj nemogoče počistiti. Po večerji smo se skupaj sprehodili po starem delu mesta, kajti tudi letos je bila tematika za eno sliko Vedute Tuzle, druga pa po prosti izbiri.

V sredo smo imeli organizirani skupni izlet na jezero Modrac, kakšnih 15 km oddaljeno od Tuzle. To akumulacijsko jezero, površine okoli 17 km², je nastalo leta 1964 z izgradnjo pregrade na reki Spreči. Danes je to pomemben turistični center tega dela Bosne, z lepo plažo, nekaj hoteli in restavracijami v mestu Modrac. Na žalost nam slabo vreme ni dovolilo, da se tudi okopamo. Prva dva dni nam

vreme ni bilo naklonjeno, deževalo je, pa tudi precej hladno je bilo za ta letni čas, pa smo se držali kar v zaprtem prostoru – ateljeju. Slike so se kar hitro ustvarjale, ker nas je čas priganjal. Jaz sem z akrilom slikal vedute Tuzle-Kuču plamena mira in reko Sočo. Vsi smo pravočasno naslikali slike in kar hitro je prišla sobota, dan postavitve in odpiranja razstave.

Razstava je bila postavljena v foajeju KUČE PLAMENA MIRA, v lepi mali dvorani pa se je odvijal kulturni program in predstavitev nas slikarjev. Zbralo se je zares veliko število obiskovalcev. Vse prisotne je pozdravila predsednica društva potem pa je njihov Ženski pevski zbor „SLOVENČICE“, odpel nekaj slovenskih in nekaj bosanskih pesmi. Lepo jih je bilo slišati. Mentorica letošnje kolonije

Borka Jokić je predstavila vse slikarje ter njihove razstavljene eksponate. Čast letošnje otvoritve je pripadla županu mesta Tuzla **Jasminu Imamoviću**. Z lepimi besedami je spregovoril o pomembnosti delovanja društva SLOVENSKA SKUPNOST TUZLA, kar potrjuje tudi ta slikarska kolonija. V Tuzli Slovenci delujejo skoraj dve stoletji in kot je on rekel, zmeraj so bili spoštovani in cenjeni meščani, dobri strokovnjaki ter tudi dobri in pošteni ljudje. Lepo je bilo slišati takšne besede od prvega moža Tuzle. Odpiranje razstave je spremljala lokalna televizija in nekaj novinarjev. Vsi so iskali intervjuje in pogovore z nami, slikarji.

Po odprtju pa nekaj skupnih fotografij in skupna večerja v hotelu Tuzla ob pesmi, šalah in klepetu. Res je bilo lepo in povabilo za naslednje leto je že tu.

Zjutraj nam je pred odhodom srečno pot zaželela predsednica društva in še nekaj članov.

Prepričan sem da bo letošnja kolonija „SLOVENCI U TUZLI 2016“ ostala v lepem spominu vsem udeležencem.

Tekst in foto: Ivan Kosmos

VEČER SMEHA Z VIDOM VALIČEM

Enaindvajsetega oktobra je v mestnem lutkovnem gledališču nastopil eden najbolj priljubljenih stand-up komikov na Slovenskem. V Split smo ga povabili željni smeha, naveličani vsakdanjih skrbi. Pričakovanja so bila velika.

Na začetku predstave je bilo čutiti rahlo zadrego, da ne rečem ravno tremo. Vid je moral najprej začutiti utrip publike. Ko je ugotovil, da smo od slovenske vsakdanjosti precej odmaknjeni, da imamo politike že polno kapo, da seksistične aluzije ne delujejo najbolj, se je v maniri velikih ljudi usmeril vase – začel se je briti norca iz samega sebe, češ – ni mi mar, kaj si kdo misli o meni, jaz se znam smejati na svoj račun. Če pa se kdo prepozna ali počuti prizadet, to ni moj problem. In potem so stekle domislice, ena za drugo. Kar prehitro je minila tista urica smeha in sproščenosti. Nasmeh je na obrazih prisotnih ostal še dolgo po predstavi, tudi na sprehodu po Rivi, in še ko sem prišla domov, sem se veselo smehljala.

Globoke igralske korenine mladega umetnika

V družini Valič se beseda igralec piše z veliko začetnico. Dedek **Aleksander Valič**, ki je umrl lani v globoki starosti 94 let, mi je ostal v najlepšem spominu še iz gimnazijskih dni, ko sem redno obiskovala Ljubljansko dramo. Za svoja odrska dela je prejel Borštnikovo nagrado (za vlogo Geronta v Scapinovi zvijačah), leta 1967 pa nagrado Prešernovega sklada (za naslovno vlogo v odrski priredbi Diderotovega dela Rameaujev nečak). Igral je tudi na filmu, med drugim tudi v prvem slovenskem filmu Na svoji zemlji.

Plakat za nastop uveljavljenega slovenskega stand-up komika.

Vid Valič se je v maniri velikih ljudi norčeval iz samega sebe, publika pa se je smejala skupaj z njim.
Foto: Ana Matusinović

Režiser, igralec, direktor, umetniški vodja, dramaturg, avtor in prirejevalec tekstov... - vse to je Vidov oče **Iztok Valič**. Mi smo ga spoznali pred nekaj leti, ko je v Splitu gostoval s predstavo Boksarsko srce, v kateri nastopa tudi **Domen Valič** – Vidov brat, ki je za vlogo Joja leta 2009 prejel nagrado zlata paličica za najboljšo moško vlogo.

Vid Valič ima za sabo že več kot 150 nastopov na različnih festivalih, literarnih večerih in kulturnih dogodkih, tudi v tujini. Že zgodaj se je zaljubil v igro, po znanje za igralski poklic se je odpravil kar v ZDA. V Los Angelesu se je izobraževal v treh različnih igralskih studiijih, prav tam pa je ideja o profesionalnem ukvarjanju s stand-up komedijo dobila tudi svoja krila. Nastopa kot stand-up komik in organizator stand-up večerov v KUD-u France Prešeren. Leta 2008 je bil razglašen za najboljšega stand-up komika v slovenski verziji tekmovanja Last comic standing.

In kaj drugega pričakovati od enega najbolj vročih imen slovenske stand-up komedije kot odlično zabavo!

Ana Matusinović

Vseslovensko srečanje v Opatiji

Trinajsto srečanje članov slovenskih društev na Hrvaškem je letos potekalo v Opatiji. Skoraj štiristo rojakov iz 16 slovenskih društev je 1. oktobra v Grand hotelu Adriatic prisostvovalo kulturnemu programu, ki so ga izvedli pevci in plesalci sedmih slovenskih društev. Navzoče je pozdravil predsednik slovenskih društev na Hrvaškem Darko Šonc, vse prisotne pa sta pozdravila tudi veleposlanica dr. Smiljana Knez in minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Gorazd Žmavc.

Od leve proti desni: Predsednica IO SKD Triglav Split Nadežda Eterović, veleposlanica dr. Smiljana Knez, predsednik SKD Triglav Split mag. Cveto Šušmelj in predsednica SKD Lipa Dubrovnik Tanja Baletić

Na odru

Želja doživeti lep večer ob mesečini, med angeli, v čolnu na mirnem jezeru, kjer pesem odmeva do Triglava; da, tam sam jaz doma, tam, kjer sije sonce, kjer cvetijo rože, tam kjer ti topla dlan podari srečo.

Prav tako smo se počutili na odru v kongresni dvorani hotela Adriatic v Opatiji na vseslovenskem srečanju slovenskih društev po Hrvaški.

Bili smo eno, naš zbor in naša Tanja.

Začeten nemir je splahnel, vse je v hipu zableščalo, lepota nas je zaščemela po vsem telesu. Podarili smo sebi in publiki radostni trenutek, vse je dobilo svoj smisel: naše potovanje, naše srečanje z drugimi slovenskimi društvi na Hrvaškem, ljudmi in prijatelji, ki jih imamo radi. Ničesar ne bi spremenila, prav nihče ne bi mogel tako skrbno zrežirati vsega kar se je dogajalo, kar nam je podarilo toliko smeha.

Vsak takšen hip je spodbuda za nas, za naše društvo v Splitu, za medsebojno spoštovanje, druženje in spoznavanje rojakov iz drugih društev na Hrvaškem.

To ni tekmovanje, to je naš prispevek k ohranjanju jezika, kulture in običajev slovenskega roda; z njim prinašamo bogastvo vseh izrek v domovino, kjer prebivamo.

Ana Šušmelj

Pesem ponosa v Opatiji

Kakor vsako leto smo se tudi letos vseslovensko srečali, in to v Opatiji. Opatija nas je sicer pričakala z vetrom, kar pa ni pokvarilo razpoloženja.

Zelo rada imam takšna srečanja, druženja z rojaki iz drugih mest Hrvaške.

Letos je bilo srečanje bogatejše za kulturni program, ki ga je prispevalo vsako društvo. To mi je bilo všeč, saj kot pravimo, za jesti imamo tudi doma, željni pa smo kulturnih dogajanj.

Naše društvo je z nekaj pesmimi predstavljalo Mešani pevski zbor. Zmeraj mi je pri srcu lepo, prelep je občutek ponosa, ko z maternimi besedami pojem rojakom iz raznih krajev Hrvaške. Takrat se naša dalmatinska burja, poletno sonce in morska modrina stopi z zelenimi dolinami, sneženimi vrhovi, bistrimi potoki in iz naših src privre navdihnjeno zapeta pesem.

Tudi drugo leto nasvidenje, kdo ve kje?

Lile

Bogat program 20. mednarodnega festivala čipke v Lepoglavi

Pripravljene za odpiranje festivala

Jubilejni 20. mednarodni festival čipke Lepoglava 2016 je potekal od 22. do 25. septembra. Glede na dvajseto obletnico festivala je bil program izjemno bogat s številnimi čipkarskimi razstavami, kulturnimi in gastronomskimi dogajanji. Sodelovalo je poleg Hrvaške še 8 držav iz EU: Belgija, Nemčija, Avstrija, Madžarska, Slovenija, Estonija, Poljska in Slovaška. Iz Slovenije so bile čipkarice iz Idrije, Žirov in Železnikov, iz Madžarske dve skupini: čipkarice, ki delajo šivano in klekljano čipko. Iz Hrvaške so poleg lepoglavskih čipkaric in nas sodelovale tudi čipkarice iz Paga, Primoštena, Čakovca, Svete Marije, Sikirevcev, Križevcev in iz Oslja, iz benediktinskega samostana v Hvaru pa so nune poslale svojo hvarsko čipko.

Na slavnostni otvoritvi festivala 22.9. so bili navzoči številni povabljeni iz diplomatskega

Z Andrejo Uršič, novo predsednico Društva idrijskih klekljaric

zboru, iz kulturnega in političnega življenja, kot tudi gosti iz pobratenih mest sosednih dežel. Letos je bila Belgija gostujoča država pa je ob tej priložnosti veleposlanik Kraljevine Belgije v Republiki Hrvaški svečano odprl jubilejni 20. festival.

Vse čipkarske skupine, ki so razstavljale na festivalu, so darovale po eno svojo čipko za ta jubilej in so le-te predstavljene kot posebni del razstave.

Razstave so bile vsaka po svoje bogate in zanimive. Naša je bila odlično obiskana vse dni

festivala, kar naše čipkarice zelo veseli. Komentariji so bili prav tako odlični, saj smo imele veliko čipk na oblačilih in za na mizo v barvah, kar je nov trend v čipkarstvu.

Med festivalom je gospa Nadin Pauwels iz Bruslja imela predavanja o čipkah in čipkarstvu ob dnevu evropske dediščine. Naš popularni fotograf Šime Strikoman je naredil tudi milenijsko fotografijo na temo lepoglavske čipke „Sonce“. Mlada belgijska dizajnerka je pripravila majhno modno revijo svojih nagrajenih modelov. Organizirana pa je tudi že uhojena mednarodna večerja, za katero smo udeleženci prinesli neko specifično jed, sladico ali pijačo iz svojega kraja. V soboto in nedeljo pa je potekal tudi 7. sejem tradicionalnih ročnih del in starih obrti.

Festival je bil uspešen, bogatejši kot prejšnja leta. Meni je bila najbolj všeč čipka, ki so jo z 2360 parov klekljev delale belgijske čipkarice iz čipkarske šole Nadin Pauwels iz Bruslja. Ogromen trud, veliko znanje in potrpežljivost, posebna osvetlitev in povečevalo za bruseljsko čipko iz kot las tenkih niti – to lahko plača samo kraljevska palača, in prav za njih se izdeluje ta čipka.

Tekst in foto: Katica Kaštelan

POSLOVILA SE JE DRAGA URBAS KERAVIDA

13. septembra 2016 nas je nepričakovano zapustila Draga Urbas Keravica, izjemna osebnost, ki jo, ne samo v Idriji, temveč po Sloveniji in širše, najtesneje povezujejo s čipko, klekljanjem.

Oseba, ki je toliko naredila za našo klekljarsko skupino.

Leta 1996 je prva voditeljica naše klekljarske sekcije, gospa Anka Perak Šebenik z nesebično pomočjo gospe Drage in Čipkarske šole Idrija priskrbela vso potrebno pomoč in pribor za osnivanje in delo naše klekljarske sekcije. Gospa Draga Urbas Keravica je za začetek omogočila naši Lidiji Lasić tri brezplačne klekljarske tečaje v Idriji. Septembra 2003 je v sodelovanju z gospo Anko in Lidijo organizirala našo prvo razstavo na festivalu čipke v Idriji. Bila je na vseh naših razstavah v Sloveniji in Lepoglavi. Junija letos je obiskala tudi našo razstavo v Umagu, dvakrat nas je obiskala na 17. Svetovni razstavi čipke OIDFA, LJUBLJANA 2016. Tesno je sodelovala z vodstvom festivala čipke v Lepoglavi in bila udeleženka vseh njihovih posvetov in predavanj.

Idrijskim in slovenskim klekljaricam je zapustila neizbrisen pečat, saj se je od leta 1973, ko je postala ravnateljica tedanjega Šolskega centra Idrija, z vsemi močmi zavzemala za obstoj Čipkarske šole Idrija, ki ji je, kljub stoletni tradiciji, grozilo, da bo ukinjena. Urbasovi

jo je uspelo ohraniti in jo priključiti Šolskemu centru. Dva zaporedna mandata je bila, do upokojitve, namestnica direktorja Zavoda za šolstvo Republike Slovenije v Ljubljani. Po njeni zaslugi je Šolskemu centru Idrija leta 1990 vrnjen stari naziv Gimnazija Jurija Vege Idrija, v sklopu katere še danes deluje Čipkarska šola Idrija.

Bila je angažirana na vseh področjih društvenega, političnega in kulturnega delovanja v Idriji in Sloveniji. Četudi sama ni bila klekljarica, je čipko imela neizmerno rada. 1992. se je angažirala pri osnovanju „Združenja slovenskih klekljaric in vseh ki imajo čipke radi“ in bila dva mandata njegova predsednica. Govorila je nekoliko svetovnih jezikov, prevajala članke za časopis Združenja „Bilten“, ki je takrat redno izhajal štirikrat na leto, skrbela je za kvaliteto čipke, povezala čipkarska društva iz Idrije, Cerknega, Žirov, Železnikov, Polhovega Gradca, Dravograda, Celja, Ljubljane in drugih krajev. Tudi me smo leta 2004 postale njihove članice. Organizirala je strokovne ekskurzije, sodelovanje na čipkarskih festivalih, na OIDFA kongresih in razstavah.

Za svoje izjemno delo je leta 2014 dobila Mrakovo nagrado Občine Idrija.

Zelo nas je razžalostila njena nepričakovana smrt. Ostal bo neizbrisen spomin na visoko damo z rdečim klobukom, kot so jo radi opisovali novinarji. Ostaja njeno delo in njen ogromen doprinos idrijskemu, slovenskemu in našem klekljanju.

Katica Kaštelan

DELAVNICA V ČIPKARSKI ŠOLI IDRIJA

Delavnica v Čipkarski šoli Idrija

Od 2. do 4. novembra je v Čipkarski šoli Idrija, potekala delavnica za učiteljice klekljanja z nazivom „Skriti nasutki in zaključki v klekljani čipki“. Predavala je prof. Martina Woter Kampmann iz Nemčije.

S profesorico Martino Woter Kampmann

Bilo je zelo zanimivo in zahtevno. Predavanja so bila v angleščini. Vsak dan smo delale od devetih do štirih, z odmorom za kosilo. Popoldne so morale biti končana vsa dela tega dne in pripravljeno 40 do 50 parov klekljev za naslednji dan. Kljub dolgim nočem je bilo časa za sen le malo. Pa mi zaradi tega sploh nič ni žal, saj je bila profesorica odlična in zelo temeljita. V čipkarskem svetu na vseh kontinentih je zelo znana in je pravi čudež, da je našla termin za delavnico v Idriji. Lahko smo hvaležne Čipkarski šoli, da jim jo je uspelo angažirati za ta tečaj.

Srečna sem, da bom pridobljeno znanje lahko prenesla našim čipkaricam.

Tekst in foto: Katica Kaštelan

Priprave na 48. Tabor slovenskih pevskih zborov Šentvid pri Stični

Stane Peček

Jesenski seminar je vsako leto uvod v veliko glasbeno-kulturno praznovanje cele Slovenije in inozemstva.

Tradicionalni, tokrat že 48. Tabor 2017, v sebi nosi nesebično ljubezen do ohranjanja slovenske glasbene kulture in tradicije zbarskega petja in kaže obilje množičnega veselja do petja, saj v Šentvid pri Stični vsakič privabi impozantno šte-

vilo pripadnikov te glasbene zvrsti.

To potrjuje tudi veliko število udeležencev na seminarju.

Atrij prelepe šole Ferda Vesela je nabito poln. Kot vedno nas s širokim nasmehom in toplim objemom dočaka predsednik Tabora Jernej Lampret.

Službeni naziv letošnjega tabora je zelo veder in obetajoč »Veselje je pri nas«! Glasbo je, kot vselej do sedaj, pripravil **Stane Peček**, a dirigent je zopet šarmantni **Igor Švara**. Oba sta dolgoletna plodna oblikovalca te vrhunske manifestacije.

In tako se 11.11 ob 11h v isti zasedbi: predsednik Cveto, Ana in jaz napotimo proti Ljubljani. Dan napol oblačen, brez dežja, skoraj idealen za vožnjo. Cesta prazna, avto udoben, šofer spreten, z iskro adrenalina, noga na gasu, prijeten klepet in v hipu smo na državni meji. Procedura rutinska, nadaljujemo pot in že vidimo karakteristično rdečo barvo hotela Galaksija.

Za hitro, varno in ugodno vožnjo se takoj zahvalimo našemu spretnemu šoferju s pivom UNION. Osebe hotela nas pristrčno sprejme, manjka naš priljubljeni lastnik, natak »Hitri Gonzales«. Z večerjo nam postreže dežurna natakarka in ker je Martinovo, nam predloži tipično gosko z mlinci. Ideja odlična, toda pogled na postreženo ni ravno obetajoč. Ani perutke z delčkom hrbta, tudi Cveti majhno krilce, meni suh spodnji del bedra. In tako ostanemo lačni!!!! Po dveh blagih kritikah na mizo prispe bogata mesna pojedina.

Zjutraj smo prvi v atriju šole, dobimo službene materiale in pripravljeni smo za delo.

V halo vstopa modus vivendi Tabora Igor Švara, na žalost prehlajen in brez glasu, pa smo prikrajšani za njegovo virtuosno predstavljanje.

Ob kosilu v šoli izmenjamo ugodne in konstruktivne izkušnje z drugimi dirigenti in organizatorji.

Zvečer nas v hotelu dočaka »naš« natak, ki nas seveda »mazi in pazi« in dobro hrani.

Pride dan odhoda in z njim hladna fronta z Alp. Vstopamo v avto, v kocko leda, karoserija obložena z ledenim okovom, povsod okoli gosta megla, v avtu -20°C. Toda motor je zdrav in kaj hitro smo na avtocesti, uživamo v prelepih snežnih pejzažih in varne roke nas hitro pripeljejo v Split.

Tatjana Kurajica

Foto: V. H.

Od prvih korakov do uspešnega zbora

Naša draga Tatjana Kurajica

Po dolgem potepanju po svetu sva se z možem odločila, da se vrneva v Split.

Trpela sem, ker nisem imela stika z domačimi. Sanjala sem naše lepe planine, reke, zelena polja, modrino morja, domačo besedo in melodijo.

Nekega dne sem v Splitu izvedela, da je osnovano Slovensko kulturno društvo Triglav in da je osnovan tudi Mešani pevski

zbor, ki ga bo vodila profesorica Tatjana Kurajica. Vesela te novice sem pohitela v prostore društva v Krešimirjevo, se včlanila v društvo in postala pevka v zboru.

V malem prostoru smo na prvih vajah stisnjeni sedeli na mizah in poslušali prve napotke naše zborovodkinje Tanje: kaj pevec mora vedeti o zboru, kako izgovarjati besede, kako svoja čustva prenesti v pesem in še veliko tega.

Pridno smo začeli z delom. Vsaka vaja je prinesla nekaj novega. Nekaj tistega, kar je Tanja od nas želela, zahtevala. Sprva smo slovenske pesmi peli dvoglasno. Spominjam se prvega nastopa, ko smo poleg drugih pesmi zapeli tudi slovensko Himno. Po nastopu smo željno čakali kaj bo porekla naša zborovodkinja. Da je za začetek zadovoljna, za uspešen zbor pa so potrebna še leta in leta trdih vaj. Obljubila je, da se bo skupaj z nami zavzemala za to, da postanemo uspešen zbor in da se bo naša pesem slišala preko meja.

Izpolnile so se želje in obljube naše Tanje. Danes je zbor Triglav štiriglasen. Za nami so mnogi uspešni nastopi, posneti sta dve zgoščenki. Nosimo slovensko in tudi dalmatinsko pesem preko meja. Ponosno nosimo ime svojega očaka Triglava in radostno pojemo svojo himno Oj, Triglav, moj dom!

Brez Tanjine strokovnosti, modrosti, empatije, in objema zagotovo ne bi bili to kar danes smo.

Sonja Mardešić

Foto: V. H.

S pesmijo v decembrske dni ADVENTNI KONCERT NA STRADUNU

Sodelovanje in povezovanje rojakov na prostoru Hrvaške je ena od prioritet v delovanju tukajšnjih slovenskih skupnosti, pa smo se tako z veseljem odzvali povabilu SKD LIPA iz Dubrovnika, da s priložnostnim koncertom našega MePZ obogatimo adventni čas in da s pesmijo skupaj zakorakamo v prihajajoče praznike.

Na lep decembrski dan, v soboto, 10. decembra, smo se podali na pot proti Dubrovniku. Med prijetno vožnjo je čudovita narava mamila naše poglede, morska gladina se je bleščala v soncu, otoki so spokojno tičali v njenem objemu.

Predsednika Cveto Šušmelj in Tanja Baletić

Na mostu Dr. Franje Tuđmana pristrčno srečanje z vedno veselo in nasmejano Tanjo, predsednico SKD Lipa, glavno in odgovorno osebo za dogodek večera.

Do koncerta v cerkvi Sv. Spasa na začetku Straduna sta nam na razpolago dne urici za sprehod, kavico in ogled lepo okrašenega starega dela mesta – Straduna. V bližini cerkvice se po sprehodu preoblečemo in se po kratki vaji dobro razpoloženi in ubrani napotimo v majhno, a zelo akustično cerkev, ki se, tako majcena, zelo hitro napolni. Prisotne toplo pozdravi predsednica Tanja, obenem pa predstavi in zaželi dobrodošlico nam, splitskim Slovencem. S kratkim dialogom kanček otroške razigranosti pričarata Toni in Eva, mi pa koncert pričnemo s sakralnim delom, ki se po kratkem recitalu priložnostne poezije nadaljuje s slovenskimi, dalmatinskimi pesmimi in zelo efektno zaokroži s priredbo Abbine pesmi Angeli živijo, Ojle Jelaska. Publika nas hvaležno nagraduje za vsako odpeto pesem in na obrazih navzočih je brati zadovoljstvo in užitek.

Uspešnemu koncertu, ki je rezultat zares odlične prostorske akustike, virtuosne roke naše zborovodkinje Tanje in naše posebne motiviranosti, sledi prijetno druženje v restavraciji Mimoza. Bogata skupna večerja, izmenjava daril za spomin na ta večer, pesem, klepet in čas, ki neusmiljeno hiti.

Slovo, ki traja, obljube in dogovori za skupne načrte v prihodnje. In v tiho noč, z najlepšimi vtisi, zapuščamo praznično odeti Dubrovnik.

I.Kosmos

Angelski dotik v Dubrovniku

Na predvečer tretje adventne nedelje je Slovensko društvo Lipa iz Dubrovnika priredilo adventni koncert v cerkvi sv. Spasa na Stradunu. Osrednji gostje so bili pevci Mešanega pevskega zbora Triglav iz Splita. S svojim bogatim in zahtevnim programom so se dotaknili tankočutnih dubrovniških poslušalcev, ki so ob mnogoštevilnih predprazničnih prireditvah prišli prav na ta koncert. V intimnem ozračju male cerkvice so se čustva nastopajočih in poslušalcev prepletala še ob blago zvonečem in času primernem recitiranju gospe Vere Hrga iz splitskega kulturnega društva. Najmlajši člani dubrovniške Lipe so s svojim kratkim pogovorom med angelčki zaključili koncert in gostom zaželi mirne in vesela polne prihajajoče božične praznike. Po koncertu smo splitski in dubrovniški člani nadaljevali druženje in s tem pomladili in utrdili prijateljske vezi, ter si obljubili tesnejše sodelovanje v prihajajočem novem letu 2017. SREČNO!

Tanja Baletić

Praznični december

December je tu.

Čas ljubezni, miru, spojoja, praznovanj in pričakovanj.

Čas, ko je topel stisk rok, prijazen objem in iskren pogled poln prazničnih želja.

Čas, ko svojim najdražjim, vsem prijateljem, vsem ljudem zaželimo srečo, zdravje, uspeh in vse dobro.

S temi željami smo tudi letos obiskali Dom za ostarele in nemočne na Vukovarski ulici in na Zenti.

Vsako leto je to naša posebna decembrska misija, ki jo z veliko ljubezni in pozornosti opravimo.

Mešani pevski zbor Triglav Split je ostarelim, nemočnim in bolnim tudi tokrat s pesmijo, poezijo in veselimi šalami poskušal pričarati radost prihajajočih dni in jim vsaj malo obogatiti zadnje letošnje trenutke.

V.H.

SLOVENSKO KOSILO V SPLITU

Od leve proti desni: Ivo Bilić, Marjan Pušnik, Cveto Šušmelj

Dne 9.11. letos sta Turistično-gostinska šola Split in Srednja šola za gostinstvo in turizem Maribor, kot skupni projekt organizirala Slovensko kosilo v Splitu. Bil sem prijetno presenečen in počaščen, ko me je po telefonu poklical ravnatelj šole v Splitu, gospod Ivo Bilić in me povabil na kosilo in druženje.

Druženje se je ob kozarčku Zlate radgonske penine začelo ob 12,30 na terasi prenovljenega hotela Park. Sledil je pozdravni govor domačina Ive Bilića, v katerem je posebej predstavil in pozdravil trenerja NK Hajduka, Marjana Pušnika in mene, predsednika SKD „Triglav“ Split.

Domačinom iz Splita in Maribora sem se zahvalil za povabilo, vsem prisotnim na kratko predstavil naše društvo ter jim za spomin izročil zastavico društva, zgoščenko našega pevskega zbora in prospekte društva.

V družbi s slovenskimi in hrvaškimi podjetniki sem se zelo prijetno počutil, spregovorili smo tudi kakšno slovensko besedo. Resnično sem bil ponosen, da predstavljam slovensko društvo in Slovence v Splitu.

Ker so bili ta dan razglašeni rezultati volitev v ZDA, so Splitčani seveda takoj duhovito komentirali, da so Slovenci bodoči prvi dami Melaniji v čast pripravili to kosilo v Splitu.

Vsega, kar so nam pripravili ni moč naštet, nekaterih posebnosti sem si pa vendar zapomnil:

- Domač jelenov pate v dimljenih gosjih prsih, malinov kuli, por, rezina hrustljivo pečene slanine
- Bučna kremna juha z bučnim oljem in bučnimi semeni
- Ajdova kaša z jurčki in s prekajeno postrvjo
- Pečene račje prsi v medeno pomarančni omaki, pirini mlinci, pire iz rdečega zelja
- Medeno mlečni čokoladni mousse na sočnem jabolku s karamelno medeno omako, flambirano suho sadje na drobljenem keksu.

Ne smem pozabiti omeniti slovenskih vin, ki jih je predstavil slovenski sommelier Smiljan Benkovič. Postregel je Šipon 2016 suhi, Sauvignon Oskar 2015 suhi, Modri Pinot 2012 suhi in Traminac 2015 pol sladki. Bila je to realizacija skupnega projekta učencev gostinskih šol dveh držav in res je pohvalno, da so se spomnili tudi nas Slovencev v Splitu, ki smo v veliki meri most povezave med dvema sosednjima narodoma.

Za to gesto se jim iskreno zahvaljujemo.

Mag. Cveto Šušmelj

NOVI KRITERIJI FINANCIRANJA PROGRAMOV KULTURNE AVTONOMIJE NARODNIH MANJŠIN NA HRVAŠKEM

Predsednik Sveta Aleksandar Tolnauer

Svet za narodne manjšine Republike Hrvaške je na podlagi 8. odstavka, 36. člena v zvezi z 35. členom Ustavnega zakona o pravicah narodnih manjšin, na svoji seji 10. novembra 2016. leta sprejel nove kriterije financiranja programov kulturne avtonomije narodnih manjšin na Hrvaškem. Člane narodnih manjšin sta z novim načinom financiranja in z novim načinom prijavljanja programov preko interneta na seminarju v Zagrebu seznanila Aleksandar Tolnauer, predsednik Sveta in Tibor Varga, namestnik predstojnika strokovnih služb Sveta.

Kot je poudaril g. Tibor Varga se bodo za financiranje v letu 2017 začeli uporabljali novi kriteriji financiranja. Sprejetih je 12 sprememb glede na dosedanje kriterije.

Pomembne spremembe se nanašajo na to, da se društva in ustanove lahko financirajo šele potem, ko so v register društev in v sodni register vpisani najmanj 36 mesecev. Spremembe so tudi v načinu

nakazovanja finančnih sredstev, saj se bodo sredstva Sveta RH nakazovala na zasebni žiro- račun, odprt pri banki za ta namen, kvartarno, ne pa mesečno kot do sedaj. Transferi finančnih sredstev Sveta na druge žiro-račune niso dovoljeni. Potni stroški z osebnim vozilom in honorarji udeležencev iz inozemstva se ne bodo mogli uveljavljati kot opravičeni stroški., Indirektni stroški društev so omejeni do največ 30%, in so naštetih stroški po vrstah v maksimalnem znesku. Naštetih so tudi direktni stroški, ki se bodo uveljavljali kot opravičeni. Vse to pa zaradi upoštevanja odgovornosti in finančne discipline. Društvo mora izdelati in sprejeti finančni plan za prihodnje leto in ga z ostalo dokumentacijo posredovati Svetu.

Precej omenjenih sprememb je naše slovensko kulturno društvo „Triglav“ že več let vpeljevalo, pa ne pričakujemo nobenih težav pri uporabi novih kriterijev financiranja.

Razpis za sofinanciranje programov in projektov bo razglašen, ko bo na Hrvaškem sprejet proračun za leto 2017. Upajmo, da bodo sredstva za financiranje kulturne avtonomije narodnih manjšin ostala ista, in da ne bodo zmanjšana v tem letu.

Mag. Cveto Šušmelj

KEKCI

Miklavževo Zvezdnato nebo

In na njem angelčki, prijazni, razigrani, dobrodušni, pripravljeni, da v spremstvu Miklavža na zemljo ponesejo vsem dobrim otrokom darila.

Z nebeških višin gledajo na zemljo, spremljajo otroke na poti v šolo, komentirajo in zapisujejo kaj počno; ali so pridni, se učijo, pomagajo staršem, se lepo vedejo na ulici, v šoli. Na belih virtualnih oblakih plujejo preko Triglava, preko bele Ljubljane, potujejo nad zaspanim Zagrebom in se zaustavijo nad biserom Jadrana, nad tisočletnim Splitom, ki se blešči v soncu in kopa v morju.

Tako so letos naši Kekci, učenci slovenščine, v družbi številnih prisotnih otrok, mamic, očkov, dedkov, babic in drugih članov društva v prepolni dvorani društva pričakali prvega decembrskega dobrega moža, Miklavža. Zanimivo, domiselno, lepo.

Tokrat so ga že takoj na začetku prireditve povabili medse, da ga razveselijo in presenetijo s svojim nastopom. Odličnim. Vsi skupaj so bili v en glas angelski zbor, vsak zase pa prisrčen angelček z lepo naučeno in izgovorjeno slovenščino.

S pesmijo Cincincin, že zvoni, Saše Lendero, smo v veselem razpoloženju kar naenkrat vstopili v prihajajoče praznične dni.

Dolg aplavz prisotnih, Miklavževe pohvale in moj velik Bravo za odličen nastop, dragi angelčki.

Vaša učiteljica

Svet glasbe žaluje

Glasba predstavlja čustveno življenje večine ljudi.

(Leonard Cohen)

Umrli je legendarni pevec Leonard Cohen

Svet glasbe ponovno žaluje, saj je izgubili enega najbolj spoštovanih in plodnih vizionarjev. V 82. letu starosti je umrl legendarni kanadski pesnik, pisec, glasbenik in pevec z liričnim glasom Leonard Cohen.

Prevajalec Cohenovega romana Najljubša igra Matej Krajnc, ki je v slovenščino prevajal tudi njegovo poezijo in posnel tudi dve plošči prevodov njegove glasbe, je za STA zapisal:

„Večni ujetnik v stolpu pesmi in hkrati neutrudni popotnik po njenih bolj skritih pokrajinah je ustvaril veličasten pesniško-prozni opus, ki temelji na spoštovanju in raziskovanju besede z veliko začetnico, njegove melodije pa vedno znova pričajo o nerazdružljivosti glasbe z besedo in obratno.«

Ob slovesu od mojega oboževanega Leonarda se pridružujem besedam Russella Crowea:

»Dragi Leonard Cohen, hvala za tihe noči, refleksijo, perspektivo, posmehljive nasmeh in resnico!«

Vera Hrga

Kulturno bogastvo Hrvaške

LADO s spektakularnim nastopom navdušil prepolno Spaladium Arenu

Ansambel Lado, čuvar hrvaške narodne dediščine, nam je s triurnim nastopom v prepolni splitski Areni priredil večer vrhunskih užitkov. Impozantna scena Mediteran produkcije je z izvrstnimi svetlobnimi efekti poudarila vso razkošnost dediščine, ki nam jo je v prelepi glasbeno plesni zgodbi prikazal eden od najboljših svetovnih folklornih ansamblov. Do potankosti oblikovan avtentičen videz, razkošne noše, prilagojene frizure, šminka, energija plesalcev, zvočnost glasov ter predstavitev ljudskih vrednot so ob izjemno domiselno oblikovani projekciji polno dvorano naravnost osupnili.

V povsem novi dimenziji je Lado izvedel program „Kraj vode Drave“, temo svojih letnih koncertov ter pesmi, plese in običaje Slavonije, Baranje in Posavine.

V uvodu so nas v umetniški večer z Vrliškim kolom popeljali člani Kulturno umetniškega društva Jedinstvo iz Splita, ki jim bo nastop ob boku vrhunskega Lada na impozantnem odru zagotovo ostal v trajnem spominu.

Vera Hrga

Foto: Ana Matusinović

Čestitka

13. novembra je 99. rojstni dan praznovala najstarejša vaščanka z Malkovca 29 pri Tržišču, **Marija Udovč**. Tudi sam sem bil kot družinski član vabljen na praznovanje, ki pa se ga zaradi poškodbe noge žal nisem mogel udeležiti. V mislih sem bil kljub temu z vsemi vami!

Upam, da izpolnim obljubo in prihodnje leto s teto Mici zapleševa ob njenem okroglem jubileju.

Draga teta, mami, babica, prababica in praprababica, vse najboljše ti želim!

Željko Udovč iz Splita

Trump poklical slovenski politični vrh

Novoizvoljeni ameriški predsednik je po telefonu poklical premiera Mira Cerarja in predsednika Boruta Pahorja. Z obema je govorila tudi bodoča prva dama.

Povzeto: DELO/ Novice, sredo, 23.11.2016

"Melania" na Prešernovem trgu

Ljubljana - Predsednika vlade **Mira Cerarja** je v sredo, 23. novembra popoldne poklical po telefonu novoizvoljeni predsednika ZDA **Donald Trump**. Premier je Trumpu še enkrat čestital za uspeh na nedavnih volitvah, bodoči prvi dami Melaniji pa rekel: »Ponosni smo na vas in se veselimo srečanja z vami. Želim vam veliko uspeha na vaši novi poti«.

Trumpa je zanimalo kako je v Sloveniji. »Po preteklih kriznih letih je Slovenija v vse boljšem stanju, moderniziramo državo, napredujemo, kar vam bomo tudi z veseljem pokazali, ko nas obiščete,« mu je odgovoril Cerar. Premier Cerar je temu vabilu pridodal še predlog, da bi lahko bila Slovenija mesto prvega srečanja Trumpa in ruskega predsednika Vladimira Putina.

Za Slovenijo in slovensko politiko bi bil to zares izjemen uspeh.

Donald Trump se je po telefonu pogovarjal tudi s predsednikom **Borutom Pahorjem**, ki je novoizvoljenemu ameriškemu predsedniku čestital za zmago, ga tudi povabil na obisk v Slovenijo, Melaniji pa zaželel veliko uspeha.

Trump je Pahorja v pogovoru prosil, naj prenese njegove najboljše želje slovenskemu narodu.

Zunanji minister **Karl Erjavec** meni, da bo nova ameriška prva dama Melania Trump zelo ugodna okoliščina za odnose med Slovenijo in ZDA.

Pričakuje določeno naklonjenost in lažjo dostopnost, narobe pa bi bilo po njegovih besedah pričakovati odpustke. Minister je tudi prepričan, da bo vsaj Melania v času mandata obiskala Slovenijo.

Kadar greš v pokoj, zagledaš Vezuv

Spet se vam oglašam. Za vas imam zanimivo novico, namreč v društvu imamo še enega upokojenca. Ja, dobro ste prebrali, novi upokojenec je moj mož Ogi.

Ob tako pomembnem dogodku v njegovem in našem življenju sem se odločila, da ga počastim in presenetim z izletom; tokrat v Pompeje, Neapelj, Amalfe, Capri (mmmm) in Caserto.

Izlet je bil organiziran točno ob njegovem rojstnem dnevu in dnevu njegove upokojitve.

Ko sem mu povedala kaj sem naredila, najprej ni verjel, ko pa sem mu pokazala plan poti je bil navdušen in je postal kar nestrpen.

V te kraje Italije še nismo potovali. Na pot smo krenili iz trajektne luke. Z ladjo smo šli do Ancone potem pa z avtobusom do Neaplja. Vreme je bilo prelepo, Vezuv je bil prijateljsko razpoložen, le včasih je kadil in se zavijal v oblake. Spali smo v majhnem, prijaznem Sorentu, polnem cvetja, pojočih ptic, valov z drugega morja. Capri čudovit, spet se zaljubiš, ne samo v naravo, tudi v...

Štiri dni smo potovali skozi te dele Italije, uživali smo v Neaplju, v pizzi margareti, v pivu, v gnečah po majhnih ulicah, v napolitanskih melodijah.

Le v velikih količinah smeti vse naokoli ne. Ta del Italije je res zelo umazan. Vse drugo je prelepo. Tukaj živijo pridni ljudje, vsak košček polja in zemlje je preoran, zasejan.

Na poti domov osebje Snava v belih rokavicah, večerja okusna, pijača dobra, ambient čista desetka. Počutila sva se kot princeska in princ.

Po vrnitvi v najlepše mesto na svetu sva bila bogatejša za lepo potovanje, z veliko željo, da nas zdravje in kakšna kuna kmalu zopet popeljeta na novo potujočo avanturo.

Če bi se čas enkrat ustavil

Če bi se čas enkrat ustavil,
Da sedem tu kraj tebe.

Že dolgo ne poznam meja med nama,
Še dolgo tega ne boš ugotovil,
Človek, poskusi to, kar ti ni blizu.

Še dolgo tega ne boš ugotovil
Že dolgo ne poznam meja med nama.

Tekst in foto: Katarina Marov

Rman (*Achillea millefolium*)

Zelišče, ki zdravi vse!

No, skoraj vse. Vsekakor pa je spisek dolg. Zelo dolg. Sicer pa – rman, sodi med najstarejše rastline, ki se uporabljajo v ljudski medicini. Njegova uporaba in priznanje zdravilnih lastnosti segata daleč nazaj v zgodovino. Rman je za zdravljenje Ahila uporabil tudi Kentaver Herion (takratni zdravnik).

Rman je v Sloveniji poznan po imenoma *Navadni rman* in je precej razširjen. Tako ga najdemo na travnikih, ob robovih njiv, ob poteh, na nasipih in še kje. Je trajnica, ki sodi v skupino *košaric* (*Astereceae*). Zanimivo pri rmanu je to, da najprej požene liste. Po svojih listih je rman tudi dobil svoje ime – *millefolium*, kar v prevodu pomeni tisočlisten. Šele nato rman požene svoje steblo – žilavo, gladko in trdno. Na vrhu stebela se oblikujejo cvetni koški, ki so združeni v socvetju. Cvetovi rmana so beli ali pa nežno rožnati. Koške socvetij pa obdajajo rumeno zeleni ali rjavkasti ovoji listov. Ko trgamo rman, se kaj hitro lahko zgodi da ga izrujemo s korenino, ki se deli globoko v zemlji. Rman cveti vse od maja pa tja do prve slane.

Rman vzpodbuja tvorbo krvi. Ob rednem uživanju rmanovega čaja lahko izgine migrena, čaj uravnava neredni menstrualni cikel, v meni ženskam prihrani notranji nemir, odličen je proti vrtoglavici, slabosti, pri dolgotrajnih težavah z očmi, pri krvavenju nosu,

čiščenju krvi itd. Rman se uporabi tudi pri zaustavitvi krvavenja iz pljuč – pljučnem raku, tudi pri raku v trebuhu. Spiti je potrebno toliko rmanovega čaja, kolikor ga posameznik prenese, učinek pa naj bi se poznal že po dobrem mesecu dni. Rmanov čaj pijemo pri prehladu, bolečinah v hrbtu in revmi. Čaj ureja delovanje ledvic, povečuje apetit, odpravlja pa tudi napenjanje, motnje v jetrih, vnetje želodca in črevesja, želodčne krče, skrbi za redno odvajanje. Zelo priporočljiv je tudi pri angini pectoris, saj pomaga pri motnjah krvnega obtoka ter krčih ožilja.

Andrej Rozman Roza NEKAJ TI MORAM POVEDAT

Za vsakogar mora obstajati nekdo,
kateremu tako zaupa,
da se mu lahko zaupa,
ko mu je težko.

Za vsakogar mora obstajati nekdo,
ki ga razume in posluša,
ko mu je zmrznjena duša
in mu je v srcu slabo.

Nekdo, kateremu lahko zaupa tudi tiste težave,
ki bi jih najrajši izbrisal iz glave,
in mu lahko pove tudi to,
kar ni povedat lahko.

A pogovarjanje je za človeka
še bolj pomembno kot obleka
in hkrati danes redka stvar
za katero ni potreben denar.

Pogovarjanje ni le za zabavo,
zdravilno je tudi, ko imamo težavo
in se v lastnih mislih dušimo,
dokler jih še z nekom ne delimo.

Pogovarjanje je bližina in toplina,
s pogovarjanjem smo družina in skupina.
S pogovarjanjem se človek s človekom prepleta,
s pogovarjanjem smo mreža tudi zunaj interneta.

Dne 15.10.2016 nas je zapustila naša članica

RUŽICA GANZA LULE

1944 — 2016

Pokopana je 18. 10 na pokopališču Gospe na
Hladi v Kaštel Sučurcu

Naj počiva v miru.

Opatijo sjajna, Opatijo bajna...

Na Stradunu, na Stradunu...

